

Fiskivinnutingið 1983

Seinasta vikuskiftið varð fyrsta Fiskivinnutingið í føroyskari søgu hildið í Norðurlandahúsinum við luttøku av fleiri hundrad fólki. Tað vóru fólk umboðandi fiskivinnuna, politikarar, o.o. Eisini pressan varð boðin við.

Tíðindablaðið Sosialurin luttók á Fiskivinnutinginum. Vit fara í dag og í komandi bløðum at greiða frá tinginum og at fylgja fleiri av spurningunum, sum komu til viðgerðar, upp.

Í dag hava vit ein údrátt burtur úr teimum sjei innleggjunum, ið vóru í samband við panelorðaskiftið seinasta leygardag. Innleggið hjá áttanda luttakaranum, Jákup Sverra Joensen, fiskifrøðingi, prentaðu vit týsdagin.

Orð og myndir: Jan Müller

Panelið í Norðurlandahúsinum

Jákup Joensen, Meginfelag Útróðrarmanna:

Eingin heimaútróður um tvey ár, heldur henda gongdin fram

Allir politikarar vita, hvat skal gerast, men eingin vil gera nakað fyri at venda gongdini, segði Jákup Joensen m.a. í sínum framløguinnleggi í orðaskiftinum.

Viðari segði hann:

Carl Andreassen, formaður í Fiskivinnuráðnum, sum tók stig til fiskivinnutingið

— Verður gongdin sum í lötuni, so verður helst eingin heimaútróður um eitt ella tvey ár. Tað halda útróðrarmenn vera spell, tí teir hava livað við hesum arbeiði gjøgnum allar tíðir.

Tað er eisini aðrar orsøkir til gongdina. Vit hoyra, at Fiskasølan kann ikki selja upsan, tí tað er so nógvur upsi á markaðinum. So er tað eisini góðskan, sum verður skoytt uppi. Men hetta við ringu góðskuni hoyrir ein ongantið, tá talan er um útróðarfisk. Jú minni nøgdir tað eru útróðrarfiski, jú verri verður at selja tann vánaliga fiskin.

Tað er eisini heilt galið við stovnunum. T.d. fæst ikki uppí pottin, nú tað skuldi verið besta tíð nær landi. Vit nærkast teirri tíðini, sum vit kenna frá 50-árunum, tá føroyingar sigldu við skotum og fingi 50 kr. um dagin.

Jákup Joensen nevndi síðani stóðuna viðvíkjandi teimum størri útróðrabátunum.

— Har eru oftani fimm til seks mans við. Um vit

Atli Dam gavst ikki at prátta um fisk — hóast tað var í pausini

Absalon í Bu, Felagið Landleiðin:

Vit mugu koma til eina niðurstøðu

— Niðurstøðan hjá monnum her á Fiskivinnutinginum er m.a.: At vit eru alt ov mangir, sum pína fiskin. Vit veiða óøkonomiskt. Tað er órógvandi, at fiskivinnan slúkar alt meira og meira av figgjarlógini.

Seljarar siga, at góðskan er alt ov vánalig. Herav standa stórir sölutrupulleikar.

Okkara uppgáva má tí vera at bota um hesar trupulleikar, men til tess krevst, at skorðið verður, so tað munar. Lapparini

nú fáa boð frá landsstýrinum til at gera bátarnar út til trol, so fara helst ikki fleiri enn triggir mans við. Um so triggir gerast arbeiðsleysir, hvussu skulu so teir føðast. Skulu

vit hava gjørt seinastu árin, hjálpa ikki. Tey kunnu bert gera, at skriðan gongur eitt sindur spakuligari.

Hvat kann so gerast! Her eru tað so nógv áhugamál, sum kollidera. Vit hava fyrri tað fyrsta ov nógv var veiðuhættir, ringt er at finna ram til, hvør skal fiska hvar. Tað er ringt at koma til nakra semju, men innast inni, so vilja allir fiskimenn veiða so nógv sum teir kunnu. Og fáa so nógv fyrri tað sum møguligt. Men av tí,

at vit hava fingið eitt avmarkað øki at veiða í, so letur tað seg ikki væl gera í dag sum fyrri nokrum árum síðani.

Men skal okkum vera liv lagað, so mugu vit koma til eina niðurstøðu — bæði politikarar, fiskifrøðingar, veiðumen og sölufólk.

Viðari segði Absalon í Bu, at hann umboðaði ein gamlan veiðuhátt, sum hevði gjørt vart við viðurskiftini, men higartil varð ikki lurtað eftir teirra uppskotum.

lig, sum hon er í dag. Tað verður eisini heilt ógjørligt at fáa bátarnar at bera seg.

Allir politikarar vita, hvat skal gerast, men eingin vil gera nakað.